

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XVII, seria II nr. 3790

4 PAGINI — 20 BANI

Sîmbătă 22 iulie 1961

Citiți în acest număr:

Pag. a 2-a

- Itinerariu cultural
- Poezii de la cititori

Pag. a 3-a

- Marea sărbătoare a poporului polonez

Pag. a 4-a

- Vă așteptăm la Forum!

(Articol scris special pentru „Scînteia tineretului“)

Grăbesc lucrările de întreținere a culturilor

Secerișul și treierul cerealelor pătinoase în gospodăria agricolă colectivă Bărcănești din orașul Ploiești a luat sfârșit. Din recolta nouă de grâu și orz — mult mai bună decît cea din anul trecut — o parte a fost livrată statului pe bază de contract și achitate muncile S.M.T.; cea mai mare parte a rămas în magaziiile gospodăriei pentru sămînță și pentru a fi împărțită la zimnucă. Dar odată cu încheierea campaniei de seceriș și treieris în gospodăria colectivă sînt multe alte lucrări de făcut. Colectiviștii din această comună au

învățat din propria lor experiență ca și din experiența valoroasă a membrilor colectiviști din regiunea Ploiești, că sporurile de produse agricole la hectar depind în cea mai mare măsură de calitatea lucrărilor și timpul optim în care acestea sînt efectuate. Iată de ce colectiviștii de aici, deși angrenați cu strînsul păioșelor, n-au neglijat nici celelalte lucrări la culturile cu porumb, steață de zahăr, floarea soarelui de pe cele 500 ha cîte au fost în sămînțate, și nici lucrările de la grădina de legume și zarzavaturi. În timp ce o parte din

N. PUIU

ZI DE TREIERIȘ

Zi de treieris în Scornicești, comună din Argeș, zi de bătălie pentru stringerea bogăției de vară a cîmpiei colectiviste.

Aici, pe vremuri, în marginea moșiei boierești era o fîntînă cu cumpănă de care atrîna o găleată înverzită de mătasea broaștei, ciobită pe margine. Cînd adun vîntul cumpăna se mișca într-o parte și în alta scriind amar. Cîținea treierisul, oamenii aproape că nici nu vedeau fîntîna; apa o aduceau copii cu ulciorul. Și numai după ce batoza sfințea ultimul snop, oamenii se îndreptau istovii spre găleata aceea pe jumătate putrezită, scuturîndu-și cămășile de ploază și strepîndu-și fața cu apă. Boierul era general, venea în sat rar, toamna la strînsul recoltei și după ce dădea o raită, călare, peste cîmpuri se așeza lîngă batoză pe marginea hambarului și se uita cum curge grîul. Urma apoi împărțea: două părți la coac și o parte dijmașului. Spre seară cîmpia rămînea singură cu scrișul aceluia de fîntînă, gonă și tristă ca suferințele oamenilor.

Nu mai boier grîul se treiera cu batoza. Cei care nu munceau în parte, își treierau grîul de pe bucățelele lor de pămînt fie în ograda cu calul gonit în jurul unui țîruș, fie cu „pietrelor” circumarului, un fel de tăvălug de beton tras peste snopi împărășii de cîte două pescechi de boi. Sărăcii satului zdrobeau însă snopi cu brațele, folosind o

prăjină legată la un capăt cu drugi de fier, să aibă putere.

— Era greu, te coșecai tot dină cu toporiștea aia, da'zău c-aș fi bătut așa săptămîni întregi numai să fi avut ce. Da'eram s'arac'voi de capu' meu.

Neica Ion Aspriță (cel care-mi povestea toate astea) stă așezat pe lada cu nisip din preajma arii colectivizatorilor și privește înspre sat. Fusese de pază, noaptea, la arie și aștepta echipa de treier. E dimineață, stoguri masive de snopi înconjoară batoza ca niște piramide cîpătînd în razele soarelui, care abia răsărea, strălucirea aurului.

— Să îți dumnezeia mințe — porți el sîrînd peste vremuri, încoace zilele noastre — că omul cînd e unit face lucruri de care te minunezi. Io-te gospodăria noastră, ajunsă milionară. Și să vezi dumnea că s-au schimbat și oamenii... Are dreptate neica Aspriță. Pornind pe calea arătată de partid, pe calea muncii unite în gospodăria agricolă colectivă, colectiviștii din Scornicești Argeșului și-au schimbat și viața materială și se schimbă și ei înșiși.

Intorcîndu-se de la muncă, colectiviștii s-au obișnuit de multă vreme să se oprească la cîmînul cultural, la bibliotecă, să participe la cursurile agro-zootehnice, adăugînd la pricepera ei și hîrnicia lor. cu

VASILE BĂRAN

(Continuare în pag. a 2-a)

TELEGRAMĂ

Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român

București

Dragi tovarăși,

În numele tuturor membrilor de partid și al întregului popor chinez, Comitetul Central al Partidului Comunist Chinez exprimă mulțumirile sale cordiale Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și prin dv. tuturor membrilor Partidului Muncitoresc Român și poporului român pentru felicitările călduroase adresate cu prilejul celei de-a 40-a aniversări a Partidului Comunist Chinez.

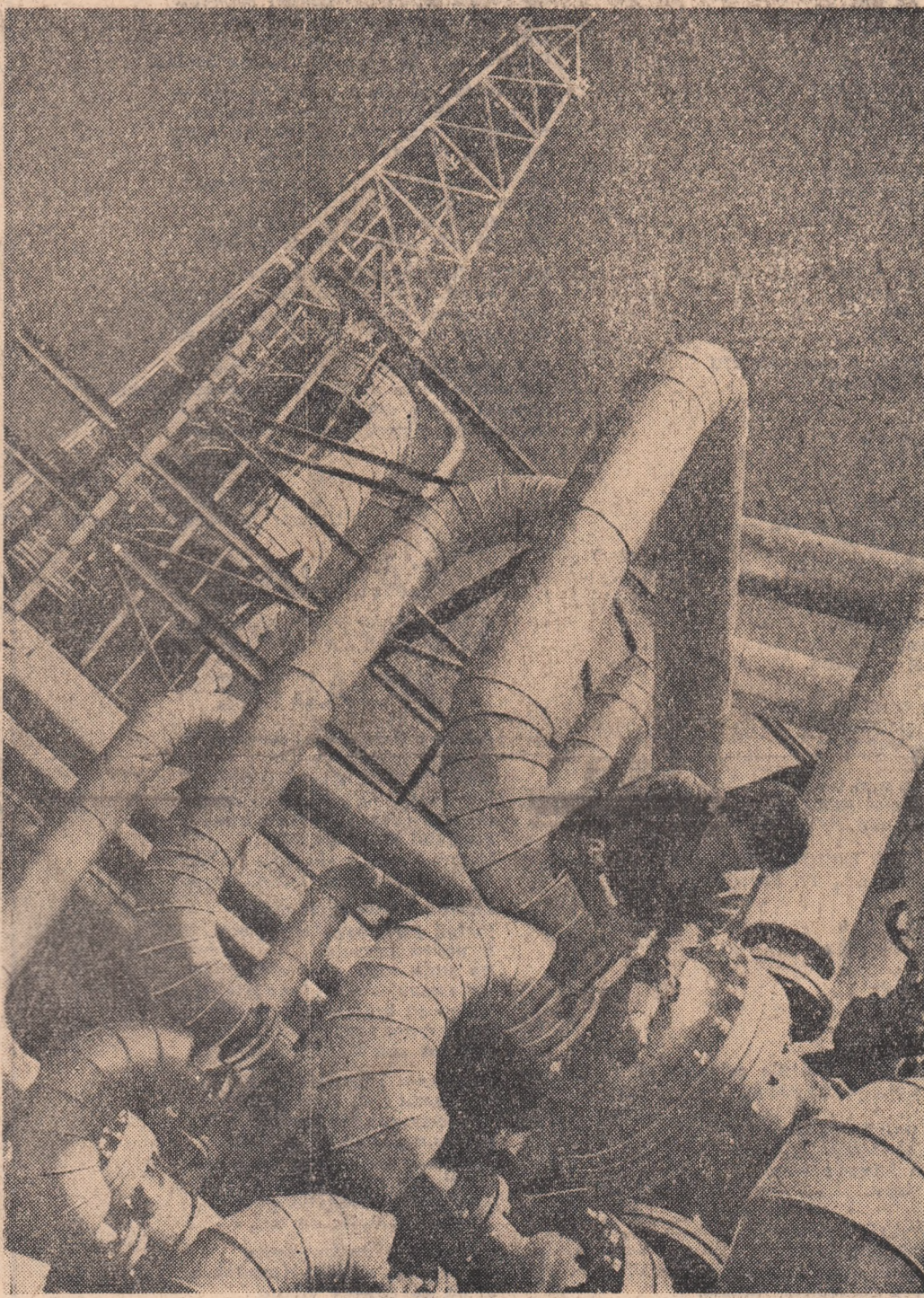
Dorim ca coeziunea și prietenia dintre cele două partide și popoare ale Chinei și Romîniei să se întărească și să se dezvolte continuu.

Urăm poporului român ca, sub conducerea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, să obțină noi succese în lupta împotriva imperialismului, pentru pace în întreaga lume și în opera de construire a socialismului.

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST CHINEZ

Plan de mărșite este noul peisaj industrial, creat în anul noștră. Tehnica era mai înaintată oferă condiții deosebite de lucru pentru muncitorii. Iată în fotografie un aspect de la instalația de cocșare instalată de la Onești unde lucrează și tînărul lăcătuș Andreiaș Mircea.

Foto: O. ARCADIE

Brigada de tînere filatoare de la Uzinele textile „Vasilescu Vasile” din Mediaș condusă de tov. Kesec Irina obține cu regularitate succese însemnate în producție. Foto: N. STELORIAN

Model — frunțașii!

Cu trei luni în urmă, colectivul postului utemist de control din secția matrișerie a Uzinelor „Grigore Preoteasa” a trăit un eveniment însemnat: i s-a decernat drapelul de post utemist frunțaș pe uzină. Atunci ne-am angajat să muncim în așa fel, încît rezultatele să fie tot mai bune. Și, putem spune că am reușit să acumulăm o experiență bogată.

Din activitatea postului utemist de control de la secția matrișerie a Uzinelor „Grigore Preoteasa” privind popularizarea experienței frunțașilor în producție

Pentru ca postul utemist de control să se poată ocupa în primul rînd de problemele majore, pentru ca propunerile făcute de colectivul postului să aibă maximum de eficacitate este absolut necesară întocmirea unui plan de activitate care să dea o perspectivă clară acțiunilor pe care le va întreprinde colectivul postului. Experiența proprie ne-a convins de acest lucru. Cum ne întocmim noi planul? În secția noastră se pune un accent deosebit pe îmbunătățirea conținutului a SDV-urilor pe îndeplinirea ritmică și depășirea planului.

În funcție de aceste sarcini principale pe care le are de îndeplinit secția, colectivul postului utemist de control, sub îndrumarea biroului organizației U.T.M., se consultă cu tovarășii din conducerea secției, comitetul sindicatului, etc. În vederea stabilirii obiectivelor principale de care trebuie să se ocupe postul utemist de control într-o perioadă dată. În luna iunie de exemplu, conducerea tehnico-administrativă a secției ne-a sugerat ideea de a urmări modul în care îngrîșesc și folosesc tînării mașinile. Astfel această problemă a devenit pentru noi un obiectiv important pe care l-am trecut în plan. Să vedem însă în ce mod s-a realizat acest obiectiv. Forma cea mai eficientă prin care colectivul postului reușește să descopere deficiențele existente și să popularizeze succesele în producție ale tînărilor muncitori, experiența înaintată a frunțașilor o constituie rîndurile anchetei. Tocmai un asemenea raid s-a realizat propus să organizeze colectivul postului ute-

diat dacă mașinile sînt folosite cu maximum de randament, precum și modul cum sînt îngrîșite. Concluziile desprinse pe baza observațiilor făcute au fost că majoritatea tînărilor muncitori se străduiesc să folosească din plin capacitățile de producție ale utilajelor, îngrîșesc cu dragoste aceste mașini. Raidul ne-a dovedit însă și faptul că unii tînari care nu fac acest lucru în suficientă măsură. Se întîmpla astfel ca în timpul lucrului, unii tînari să se angajeze în discuții cu muncitorii vecini sau

să se ocupe cu alte probleme. În acest timp mașinile mergeau în gol sau stăteau. Aceasta însemna risipă de energie, iar lucrul neritmic îi determina să lucreze în salturi, fapt care influența asupra calității produselor. Tot cu ocazia raidului am constatat că alți tînari nu-și îngrîșeau mașinile.

Colectivul postului utemist de control a hotărît să satirizeze prin caricaturi astfel de cazuri. În același timp noi ne-am gîndit că numai criticarea acestor tînari nu-i suficientă. Trebuie să le oferim și exemple concrete de modul cum trebuie să lucreze tînării, să popularizeze experiența înaintată a frunțașilor în producție. De fapt acesta — generalizarea experienței frunțașilor — este un obiectiv principal, permanent al activității postului utemist de control. Gazeta postului nu trebuie să

EUGEN MOCANU
responsabil postului utemist de control, secția matrișerie, Uzinele „Grigore Preoteasa”
București

(Continuare în pag. a 2-a)

Pe șantierul noilor construcții de la Hunedoara

Lucrările de pe șantierul noilor construcții de la Combinatul siderurgic Hunedoara sînt avansate față de grafic. La jurnalul nr. 7, montorii au terminat, cu aproape o lună mai devreme, bîndajul furnalului, precum și instalațiile metalice de susținere. La noul laminor de sîrmă, benzii și profilele au fost asamblate în ultimele 6 luni, mai mult de 8000 tone de construcții metalice, pentru ridicarea haderelor.

În tabăra de la Păușu, regiunea Argeș, școlarii și pionierii petrec zile minunate.

Foto: AGERPRES

FRUMOASĂ, BOGATĂ ESTI, PATRIA MEA!

Jurnal turistic 1961

O zi în pădurea Snagovului

Nu-i așa ușor să te scoli odată cu răsăritul soarelui. Dar cînd știi că te așteaptă o plimbare frumoasă pînă la umbroasă pădure a Snagovului, somnul te părăsește numaidecît.

Deci, la ora 6 dimineața, toți cei peste 200 de pionieri și elevii ai taberelor din raionul Gheorghe Gheorghiu-Dej au fost prezenti la locul de întîlnire. Decusară ei și-au pregătit toate cele necesare pentru excursie: hrană rece, mingii, cuturi, cărți. N-au trecut nici două ceasuri de drum (au călătorit în autobuze confortabile) și iată-i ajunși. De îndată s-a și organizat un concurs de înot. Clști-gătorii au fost ridicați pe brațe și, spre hazul general, dați cu capul de cîteva ori în apă. După o masă copioasă în colectiv, a început din nou veselia, jocurile. Unii au organizat meciuri de volei, alții au îngrîșebat un mic program artistic, alții s-au retras la umbra unui copac și-au jucat o partidă de șah sau au citit o carte.

M. FLORIAN

ÎN DELTA

— Ura, fraților, priviți ce-am găsit!

Și Cătrinel Tomineanu, cea mai înimosă și pricepută din grupa „istoricilor”, ridică triumfătoare de-asupra capului un vas străvechi. Peste cîteva clipe discuția e generală: oare ce vechime o fi avînd vasul?

— Trebuie să aibă vreo 2000 de ani! — își dau cu părerea cîțiva din grupă.

— Pe cît puneti pariu că are mai bine de 2500 de ani! spuse Cătrinel, sigură de valoarea descoperirii făcute. Nu vedeți cil de caracteristică sînt trăsăturile stilului ionic?

La cîteva sute de metri de fîrm, în lotcile unei brigăzi de pescari lucrează pasionați alți opt tînari cam de aceeași vîrstă cu „arheologii” pe care vi i-am prezentat. Aceștia sînt „naturaliștii”. Din cînd în cînd cercetarea atență a covorului mișcător care li se revarsă la picioare este incununată de succes.

— Am mai găsit un cal de mare — strigă bucuros unul dintre băieți.

— Atenție, un dragon!

Cu multă griș, lîră să-atingă, doi tînari naturaliști trec în sacul impermeabil pe care l-au pregătit, peștele acesta nu prea

mare dar ale cărui înepături sînt foarte dureroase.

Aici, în împărăția plină de farmec a deltei, pe malurile lacului Razelm și mai departe, acolo unde apele acestuia se împreună cu nesfîrșitul de smarald al mării, se-uu ales obiectiv de drumejie etevii claselor a X-a ale Școlii medii „Mihail Sadoveanu” și ale Școlii medii „Filimon Sîrbu” din Capitală. Este o excursie cu un

O interesantă expediție științifică

caracter deosebit și cu atât mai pasionant. Frumusețile unice ale acestui minunat colț al țării în care pitorescul unui peisaj de neasamuit și impresionanțele monumente ale naturii se îmbină strîns cu vestigiile unui trecut istoric milenar, i-au îndemnat pe tînării drumeji să se dedice unei activități de cercetare științifică în domeniul în care au cea mai mare înclinație și către care sînt o atracție deosebită. Astfel s-au format dintre componenții excursiei grupe de naturaliști, istorici, geografi, folcloriști și economiști, iar

excursie a căpătăt aureola unei mici expediții științifice. Fiecare dintre grupe s-a documentat înainte de plecare, sub conducerea profesorilor de specialitate, care urmau să-i conducă în excursie la diferite muzee, expoziții, în bibliotecă.

Bunăoară, „naturaliștii” au cercetat cu atenție la Muzeul Antipa fauna specifică deltei, cei care urmau să se ocupe de lucrări arheologice s-au documentat asupra istoriei acestor locuri.

Și iată-i colindînd hîrjiturile întinderii de ape și stuf care ascund uriașe comori și bogății. Cu sacii de drumejie pe umăr, unii nedespărții de uneltele și instrumentele pe care le folosesc în activitatea lor de cercetare științifică, au pornit să alcătuiască studii monografice și compendii la Razelm. Seara, pușin coștii, dar plini de încîntare și bucurii de neuit în jurul ceanului cu vestita ciorbă pescărească, își povestesc peripeziile și succesele de peste zi.

Grupul „istoricilor” a făcut un drum lung pînă la capul Osman. Dar oboseala le-a fost din plin

I. LAURENȚIU

(Continuare în pag. a 3-a)

1400 tone iontă peste plan

Furnaliștii de la Combinatul siderurgic Hunedoara și Uzinele Victoria din Calan au produs în primele două decade ale lunii iulie cu 1400 tone de fontă mai mult decît era planificat.

(Agerpres)

Teștoarea Alena Simion de la Întreprinderea textilă „Donca Simo” din Capitală se amuză printru frunțașele în muncă din întreprindere.

Biblioteca Fabricii „Răscăla din 1907” din Capitală numără peste 10.000 de volume cu literatură clasică și contemporană. În fotografie: Tatiana Pescaru, Constanța Iordănescu și Elena Hariga solicită cărți noi bibliotecarei Maria Maclopol.

La practică

La Uzinele „23 August” din Capitală fac practică cîteva grupe de studenți de la Institutul Politehnic din București. Ei sînt repartizați în diferite secții și sectoare ale uzinei. Imbrăcați în salopete albastre, greu îi poți deosebi de muncitori. Desori studenții îi asaltează pe ingineri și pe tehnicieni, pe maștrii și pe muncitorii mai vîrstnici cu întrebări referitoare la diferitele fizuri tehnologice. În funcționarea diferitelor mașini și agregate, la metodele pe care le aplică muncitorii în procesul de producție. Și de fiecare dată curiozitatea lor este satisfăcută astfel că cele învățate la institut se verifică în practică. La cazanerie au făcut cunoștință cu maestrul Taeren Gheorghe. Interesindu-se de sudura electrică, de electrozii folosiți, studenții alături de maestrul lucruri foarte interesante pe care desigur și le notează în caietele lor de practică. Din observații personale, din explicațiile muncitorilor, toate completate cu o documentație amănunțită la biblioteca tehnică, studenții anulului II mecanică pătrund tainele sudurii. Barbu Nicolae, Popa Ion, Teodorescu Mădăraș, Georgescu Alexandru, însoțit acum la școala muncii, a practicii.

La turnătorie de oțel fac practică studenții anulului I mecanică. În grupuri de cîte doi-trei, cu carnetele de însemnări în mînă, îi vezi notînd, ridicînd scheme cinematice, făcînd schița vreunui cuplor sau asistînd la dezavurare. Dar și aici latura tehnică informativă se îmbină cu cea practică, cu muncă efectivă. Toader Leana, Ionescu Muscel Irina, Luca Mircea, Simionescu Ion, studenții frunțași — ajută muncitorilor la miezuri. Despre ei auzi numai vorbe bune. Stănescu Melania e în fruntea grupei. A executat peste 90 de miezuri. Aceștia sînt studenții de azi, inginerii de mâine, țărăii și în altă postură, în hala de bagane. Pe un pachet de tablă gata de debitare, doi tineri discută aprins. Pe tabla improvizată se așterne o problemă de geometrie. Studentul Lazăr Dan explică o problemă unui tânăr montor, care se pregătește pentru examenul de admitere la Politehnică. Cum vedeți, rolurile s-au inversat.

Pe lângă latura profesională a activității practice studenților sînt prezente și o serie de acțiuni culturale-sportive; studenții se întîlnesc cu muncitorii, participă la „Joie tineretului”, la simpozionuri și serii literare, la întrecerile sportive ce se organizează între echipe studențești și ale muncitorilor, la excursii etc.

RADEȘ MIRCEA
student

20 tone de vișetă s-au recoltat pînă acum din culturile forțate în răscăla, la G.A.S. Mogoșoaia.

Foto: Agerpres

La Editura de Stat Didactică și Pedagogică

Pregătiri în vederea deschiderii noului an de învățămînt

La Editura de Stat Didactică și Pedagogică se desfășoară din plin pregătirile în vederea deschiderii noului an de învățămînt. Prin eforturile susținute ale lucrătorilor editurii și ai poliografilor, elevii din învățămîntul de cultură generală, profesional și tehnic vor avea la dispoziție, în noul an școlar, peste 540 de manuale care vor fi editate în mai mult de 18 milioane de exemplare. Pînă în prezent majoritatea manualelor au și

foști tipăriți și trimise spre difuzare; celelalte se află în tipografie, urmînd să apară pînă la începutul anului școlar. De menționat grădnică lucrătorii editurii pentru prezentarea manualelor în condiții grafice mai bune. Un mare număr de manuale pentru școlile de cultură generală au conținut de material plastic. Editura pregătește anul acesta și o serie de lucrări de literatură

pedagogică. Printre acestea se află unele lucrări originale privind legătura învățămîntului cu practica, educarea copiilor de către părinți, munca educativă în internate etc. La 1 august va începe difuzarea, prin librării, a manualelor pentru clasele VIII—XI, iar de la 15 august se primească manualele pentru clasele I—VIII care se vor difuza, ca și în anul trecut, în mod gratuit.

(Agerpres)

Poezii de la cititorii

PARTIDULUI

Ești pentru noi iubirea care arde
Statornică și demnă, țel și stea.
Ești freacă și aprinselor stînzarde,
Pe veci biruitoare-n țara mea.

Mocnîțul jar l-ai pretăcut în foc,
Iar dragostea-n auz și curcubeu
Sub care trec armatele de soc,
Ca pe sub bolți de cînt și epopee.

Să mai preschimbe-n șantier un vis,
Un cîntec să mai dăruie multumiri,
Și-n tot ce facem să rămînă-n scris
Pecetea inelată a luminii.

Anii săpați pe lespezi de-nchisorii,
Au izbucnit incendiar din piatră
Și pînă în patruzeci de sori
Fertilizează-adînc a țării vînturi.

FLORIN VICTOR COSTINESCU
student

ZIDARUL

Pare stăruie veșnic micșoarea
Proletății-n zău — împede ogîndă —
Și tot mai sus se-nalță cîte scare
Vînt parcă-n temelie să-l cuprîndă.

Etaj după etaj văzduhul scurcă,
Cu umerii lor zvalzi de cărămidă,
Rîsar din locul ce cu ani în urmă
Ținea cocobace, scrișnei și obidă.

Înalță-un pul de munte cu-a lui mînd
Și-l dă conțur de viață și lumină
Sub ochii noștri limpezi, scîlpitori.

Orasul crește mai frumos, mai trainic
Și-nlînerind ne-apare țel mai tainic
Cu vînturile săgețind prin nori.

NICOLAE ROGOBETE
muncitor G.A.S., Tr. Severin

TOVARĂȘI, ÎNAINTE!

Îndeplinind hotărîrile celui de al
III-lea Congres al P.M.R.

Sus pinzele, tovarăși! Nol am pornit din nou,
Lăsdînd un țarm în urmă, senin și înflorit
Spre zări ne cheamă lărdăi un împede ecou
Născut din izbucnirea ojelului topit.

Sus pinzele, tovarăși! Plecăm, viteji, în larg
Să-n lăpșim îndemnul partidului pătrîns
Standardul roșu iată-l, în vîrful de cântec
Semn că mereu vom merge spre comunism, înainte.

ION CHINGARU
electrician, Uzina I.M.S. Cîmpulung-Muscel

CÎNTEC

În anul 1961, construim 20.000 tractoare

Eu nu știu cînta din condei măiestrii
Mașinile, hala și munca deplină,
Uzina cu tur, rezimat pe șant
Cu steaua-l de purpură-n zărea senină.

Nu-s versul și slova roștie în van —
Eu cînt turnătorul veghind la cuplor,
Ștrungarul cînt țese bețele de span,
Ojelul în ciocotul multicolor.

Din zvonul de muncă înalt și sever
Răsar epopee, se ridică eroi,
Iar oda ce crește pe liber cor
Respiră prin floarea izbinzilor noi.

Eu cînt tinerii alături bătrîn
Ce-s tineri în lăure de muncă legendare,
Cînt oamenii care, pe soarta slăpîn,
Se-avîntă spre zări aurite de soare.

Ni-l țara grădîni, uzina o floare
Cu omenii ce-n muncă noi drumuri deschid.
Poporul înalță, din zăre în zăre,
Un cînt de victorii condus de partid.

ȘTEFAN CROITORU
maștrii și carosaj literar
„Vladimir Matkovski”
Uzinele de tractoare, Brașov

CĂLDURA HUNEDOAREI NOASTRE

Căldura Hunedoarei noastre
E rodul încordării calmă
Ce-l rotunjește minerii-n palme,
Sub mușchi cu plătose albaste.
Un ram-adînc, comoră neagră
Pămîntul lului emană;
Minerul smulg și-l scoi la zău
Să ne-acădăscă țara-ntreagă.

Lumina Hunedoarei mele
Jucă pe-a nopților cupola
E înțară aurorelă
De șarje roșii și de stete.
La semnul omului, cumințe
Vîltoarea brațelor și deschide
Să curgă-n șarjele rapide
Ojei ca soarele, fierbinte.

Miresmele hunedorene
Au gustul țării și al piinii
Logodna nouă a țării
Suride-n moci și-n sințineze.

Amelena a stol și-a de graur
Și ciocotul ne-mbătă vază
Spre nol își leagă povara
Tărîmul holdelor de aur.

Îndrăgostii de frumusețe
Ne creșteră mîndră Hunedoara
Și ea de-nătece viora
Vibrăm de visuri îndrăznețe.

TRAIAN FILIMON
muncitor — Deva

ITINERARIU CULTURAL

După o cotitură a șoselei care traversează Busteni și își apare deodată în față un pod suspendat. Este podul care unește în înălțimi (doar înălțimea este dimensiunea preferată a celor care locuiesc la mari altitudini!) clădirile Fabricii de hirtie „1 Septembrie”.

În această fabrică aflată în vecinătatea pădurilor, se nasc uriașele suluri de hirtie, care în desfășurarea lor pe diverse direcții prin țară, îmbogățite cu prețioasa încălzire a slovelor, ogîndesc marile noastre realizări, duc lumina culturii. Și chiar ziarul pe care acum îl răsfoiți este tipărit pe hirtia fabricată de harnicul colectiv al fabricii din Busteni, care în anul 1960 a avut o producție aproape dublă față de anul 1958.

„Calitate” este intitulat și ultimul program al brigăzii artistice de agitație, fapt care denotă, printre altele, preocuparea acestui colectiv pentru problemele producției. Răspunzînd chemărilor secțiilor (care constituie sursa principală a textelor), susținînd programele la deosebită trîmbiețenie a steagului de secție frunțasă, sau la stațiile de amplificare ale uzinei și orasului, cei 11 tineri, care alcătuiesc această brigadă artistică, se străduiesc să reflecte viața fabricii. Am discutat cu unul din acești tineri: tovarășa Vișan Sonia, responsabilă culturală în comitetul U.T.M. al fabricii.

Era deci în deplină cunoștință de cauză, ea dovăduiesc un ghid competent și obiectiv, ajutîndu-mă să găsesc „luminisurile” și „piscurile” interesante ale itinerariului nostru

cultural din fabrică, ca și „uscăturile” ivite pe acest drum. Popularizînd realizările colective, succesele frunțășilor în muncă sau criticînd deficiențe și lipsuri concrete, brigada își justifică mîerina, este apropiată de munca colectivului pe care o servește cu mijloacele sale specifice. Și programul la care ne referim a avut aceste atribute: au fost criticate unele neajunsuri organizatorice din munca secției „fabricație II”, au fost vizite direct factorii răspunzători (inginerul Ceciu Ștefan). Un exemplu elocvent de eficiență a criticii brigăzii, îl constituie prezența regulată la repetițiile corului a tuturor coriștilor

Cum se ocupă comitetul U. T. M. de la Fabrica „1 Septembrie” din Busteni de antrenarea tineretului în activitatea culturală

din secția „întreținere” al cărei șef este tov. Adrian Opreanu. Criticat că imediat tinerii să vină la cor, tov. Opreanu și-a însușit critica și însotind tinerii la repetiții... a devenit el însuși membru al corului. La prestigiuul brigăzii artistice de agitație contribuie nu numai calitatea programelor ci și calitatea interpretării, frunțăși în muncă și artiști amatori talentați. Tineri ca Ion Bacă și Virgil Socol, muncitori frunțăși și autori ai unor imbuătățiri tehnice la locul de producție, maestrul Șerbănoiu Nicolae și alții aduc pe estrada brigăzii de agitație exemplul muncitorului înaintat.

— Pînă acum vād că m-ați

condus pe urmele marșajului ce are drept semn „realizări”, am remarcat eu glumind. Nu vrei s-o luăm și pe „scurtură”, poate ajungem și la... lipsuri?

— Bine, să luăm piept și piscurile goașe ale lipsurilor, mi-a replicat cu același ton, interlocutoarea mea. Și astfel am aflat că există unele deficiențe cu privire la continuitatea activității brigăzii. Continuitatea, bazată pe studierea mai atentă a realizărilor fabricii, pe aportul mai consistent al organizațiilor de secție U.T.M. și sindicat, pe mobilitatea unui colectiv de creație mult lărgit (actualmente efortul este susținut doar de 2

crete ale procesului de fabricație a hirtiei. Mi s-au dat lămuriri în privința materialului bibliografic, în ceea ce privește măsurile organizatorice (concurenții sînt ajutați în pregătire de un grup de maștrii).

Astfel de acțiuni interesante, contribuie la ridicarea măiestriei profesionale, la lărgirea orizontului politic și cultural. Și ar fi bine dacă asemenea acțiuni variate și constructive ar figura mai mult în planul de muncă al comitetului U.T.M. al fabricii.

În ceea ce privește „Joie tineretului” efortul comitetului U.T.M. pe fabrică, al comisiei culturale care

retului și folosirea timpului liber”, să se analizeze temeinic această problemă. Brigada artistică de agitație, ansamblul coral de 74 de persoane ca și orchestra cu solști vocali ai fabricii ar putea susține bogate programe. Și cu siguranță că tineri ca Maria Haiduc, Maria Coman, Paul Arsen, Ion Bulgăreanu și alții, care au dovedit dragoste pentru munca culturală, vor sprijini cu entuziasm acțiunile interesante. De ce în acest sens nu se folosește și posibilitățile de colaborare cu Clubul din Busteni, unde organizarea în comun a unor „Joie tineretului” (ca de altfel și a multor alte acțiuni) ar antrena un mare număr de tineri participanți, alți din fabrică cit și dintre cei aflați la odihnă?

Putine lucruri am aflat la Fabrica „1 Septembrie” Busteni despre activitatea Colpului roșu. Colectivul colpului roșu este într-o permanentă reorganizare și manifestările de aci stau sub semnul improvizăției.

Tovarăși care răspund de munca culturală în această fabrică mi s'au spus că acum îi preocupă organizarea unui cerc de artă plastică. Și nu știu de ce, ochii minții au văzut un tablou reprezentînd un muncitor în fața unui șevalet, pictînd un tovarăș de muncă, atent cufundat în lectura unei cărți. Poate pentru că muncitorul din Busteni, muncitorul Fabricii de hirtie „1 Septembrie” are mereu în conștiință valoarea cărții, căreia ei îi furnizează materia primă.

P. SLĂVESCU

Zile de treieris

(Urmare din pag. 1-a)

nașterea științifică a lucrării pămîntului. Oameni care mai odinioară nu numai că n-ai știut dar nici măcar n-ai fi îndrăznit să se gîndească la schimbarea naturii unui anumit soi de plantă au ajutat pe lotul experimental al gospodăriei lor la crearea renumitei „Studina-elită” din care au și vîndut stăutul în toamna trecută aproape cinci vagoane; aceiași oameni care pe timpul moșiei boierești băteau drumurile țigurilor de la Potocova și pînă în jos, la Craiova, chiar în toată treierisului cu carele goale după grău să abă ce de copiii să mînce pînă la culesul porumbului.

— Cîț grău ai luat astă toamnă la împărțirea bucașilor de la colectiva, neică Aspriță?

— Păi, taică, peste două mii și o sută de kile; vreo 100 de bănciori. A fost rod bun. De-ăia ne-a și crescut averea gospodăriei de-am ajuns milionari.

Stăm pe lada cu nisip de la arie și discutăm. Soarele răsărise bine, inundînd cîmpia de lumină.

— Uite că vin! își întinse cu un gest vioi mîna înspre sat nea Aspriță. Și își arătă un pile de colectiviști ivit de după colțul șoselei. Azi, mîine dăm gata și treierisul, mai spus el și-l chemă pe tractorist, un tinerel negricios care ștergea, mai în colo, o pișcă cu o cîrpă mutată în ulei.

— Hai, Andrei, că acu-i dăm drumul!

Sosiră și cei din echipa de treier. Bărbați și femei, fete și băieți, îmbrăcați deodată arie cu glume și rîsete. O cîmpă mai țirzu întreaga cîmpie se umplu de freacă și treierisului. Batoza începu să zămzească ca un mare roi de albine înghinînd snopi după snopi și, curînd, două autocamioane începură să care, cu schimbul, spre baza de recepție și spre magaziele colectivei saci mari de în umflați și grei ca niște harbuji uriași. Unul dintre colectiviști, Iancu Mihai, sîrî în primul autocamion și înfipse între sacii două steaguri roșii. Oamenii povestesc că într-o toamnă pe vremea moșierului, Iancu, și-a zburit căciula spartă în pămînt și s-a hotărît să plece din sat încotro o vedea cu ochii numai să scape odată de mizerie. Și a colindat Iancu Pișcării și Bucureștii dar tot de mizerie dădea. Cînd s-a întors acasă boierul l-a chemat la el, la conac, și i-a spus, în bătaie de joc:

— Unde-ai fost, mă Iancule? De ce n-ai venit la mine să-ți dau eu servicii? Te făceam măturător în București.

Acum Iancu părea reîntinerit. Stătea sus în vîrfurile mașinii și privea rîzînd cînd la tovarășii săi de alături, de pe stoguri, cînd la batoza care umplea sacii după saci, cînd la cele două steaguri roșii...

„Iar peste cîmpie se revărsa mereu freacă și treierisului.

Gospodăria agricolă colectivă „Drapelul Roșu” din comuna Salonta, regiunea Crișana are un sector zootehnic bine dezvoltat. Iată în fotografie pe inginerul Kestmagi Ștefan controlînd felul cum se dezvoltă un lăuraș.

Foto: AGERPRES

Construcții noi la Piatra-Neamț.

Foto: F. EUGEN

Model — frunțașii!

(Urmare din pag. 1-a)

se transforme într-o gazetă satirică.

Cum am procedat noi în cazul respectiv?

Odată cu publicarea caricaturilor, noi am popularizat metodele de lucru înaintate folosite de tinerii Gabriel Mustăț, Nicolae Murgu, Nicolae Dobai și alții care folosesc în mod rațional mașinile, nu le forțază, le curăț și le îngrijesc tot timpul cu răspundere. Procedînd în acest mod, noi am pus față în față cele două aspecte ale problemei folosirii mașinilor. Tinerii care nu foloseau cum trebuie mașinile și-au putut vedea greșala găsind alături și exemplul pe care trebuie să-l urmeze. Voi mai în acest sens, un alt exemplu. La un moment dat unii tineri ridicau problema că „unelele” (vincluri, punctatoare, pile) nu le sînt suficiente. Conducerea secției ne-a indicat să înțirpîndem un raid pe această temă ceea ce am și făcut. Ce s-a constatat? Că tinerii care spuneau că nu le erau suficiente unelele erau cei care rispeau și nu-și îngrijeau trusa personală de scule. Colectivul postului le-a arătat exemplul pe care trebuie să-l urmeze. În același timp însă noi le-am oferit ca model exemplul tinerilor Gheorghe Nicolae, Grigore Capotă, Gheorghe Manea și al altor frunțăși în muncă, care — avînd la dispoziție exact aceleași scule ca și ceilalți — prin faptul că le folosesc în mod rațional și le îngrijesc în permanentă lucrează mai mult timp cu ele. Rezultatul a fost că de atunci tinerii criticați reușesc să pre-

lungescă cu mult timpul de folosire a sculelor și uneltelor pe care le au în folosință. Noi am inițiat și o formă interesantă de popularizare a frunțășilor și a metodelor folosite de ei și de atragerea în rîndul lor a tuturor tinerilor. Este vorba de publicarea cu regularitate a unei rubrici intitulată „Frenul calității”. Ce înseamnă aceasta? În mod sugestiv, pe gazeta postului utemist de control se reprezintă un tren al calității și pe tinerii frunțași care „călătoresc” cu el. Pe aceiași desen se pot vedea alți tineri alergînd să prindă trenul calității. Aceștia sînt tinerii care au rămas încă în urmă în ceea ce privește îmbunătățirea calității produselor. Și, constatăm cu satisfacție că pe zi ce trece tot mai mulți tineri devin frunțași, „urcă” în trenul calității. Acest lucru nu este ilustrat de faptul că în prezent peste 80 la sută din SDV-urile produse de noi sînt de cea mai bună calitate.

Toate aceste succese din activitatea postului se datorează fără îndoială, faptului că el a fost în permanentă contact cu biroul organizației U.T.M. De cîte ori a fost necesar, pe baza sarcinilor trasate de partid, biroul U.T.M. ne-a orientat spre problemele cele mai importante, ne-a sfătuit să prezentăm ca model pentru tineri pe muncitorii frunțași. Așa am reușit să facem din întreaga activitate a postului utemist de control un mijloc eficient de popularizare și răspîndire în rîndul tinerilor a experienței înaintate, pentru ca ea să devină un bun al tuturor, un mijloc de descoperire și promovare a tot ceea ce este nou în muncă, de combatere a lipsurilor ce se mai manifestă încă în activitatea unor tineri.

Putine lucruri am aflat la Fabrica „1 Septembrie” Busteni despre activitatea Colpului roșu. Colectivul colpului roșu este într-o permanentă reorganizare și manifestările de aci stau sub semnul improvizăției.

Tovarăși care răspund de munca culturală în această fabrică mi s'au spus că acum îi preocupă organizarea unui cerc de artă plastică. Și nu știu de ce, ochii minții au văzut un tablou reprezentînd un muncitor în fața unui șevalet, pictînd un tovarăș de muncă, atent cufundat în lectura unei cărți. Poate pentru că muncitorul din Busteni, muncitorul Fabricii de hirtie „1 Septembrie” are mereu în conștiință valoarea cărții, căreia ei îi furnizează materia primă.

P. SLĂVESCU

Foto: AGERPRES

„Cupa speranțelor olimpice“ la lupte

Azi începe la Subotija, în R.P.F. Iugoslavia, o interesantă competiție internațională de lupte clasice dotată cu „Cupa speranțelor olimpice“. La această ediție, cea de a IV-a, vor participa luptătorii din R. P. Ungară, R.P.F. Iugoslavia, R. P. Polonă și reprezentanții noștri. Intrecerea, care este rezervată tinerilor luptători născuți până în anul 1939 se anunță deosebit de interesantă deoarece prin ea participanții se află mulți sportivi consacrați. De exemplu, printre cei mai buni de la Subotija se află și iugoslavul Pozder, maghiarul Gheza Holosi (locul II la J. O. de la Roma și același loc la campionatele mondiale de la Yokohama) etc. Un duel interesant va avea loc între reprezentantul nostru la categoria grea Nicolae Martinescu și Iosif Kozma (R.P.U.). Cei doi sportivi nu au avut încă prilejul să se întâlnească până acum. Reprezentantul nostru a avut o comportare foarte frumoasă la întrecerile balcanice, recent disputate la Scopje, unde a ocupat locul III.

Interesant de amintit că toate cele trei ediții disputate până acum (1958 Pancevo R.P.F.I., 1959 Lugoj R.P.R., 1960 Budapesta R.P.U.) au fost cucerite de către sportivii noștri. Cu prilejul acestor întreceri s-au ridicat o serie de elemente, care apoi promovate în prima reprezentativă a țării au reușit să obțină succese deosebite pe plan mondial. Dintre cei ce s-au afirmat, cu acest prilej amintim pe Ion Tăranu (loc III la J. O. Roma), Marin Cristea, campion balcanic 1961, Alexandru Geanță, campion balcanic 1961, Nicolae Pavel loc II la balcaniada 1961 etc.

Vor reuși care sportivii

noștri să aibă o comportare tot atât de frumoasă și la actuala ediție? Credem că da, mai ales dacă avem în vedere lotul valoros care a făcut deplasarea. La 52 kilograme vom fi reprezentați de CORNEL TURTUREA (C.S.M.-Reșița), campion R.P.R. de juniori 1959 și 1960. ION ALIONESCU, coleg de club cu Turturea ne va reprezenta la 57 de kilograme. La categoria următoare vom avea unul dintre cei mai buni oameni ai echipei. El este cunoscutul campion balcanic, pe anul în curs, ALEXANDRU GEANȚA. Anul trecut el a reușit frumoasa performanță de a cuceri titlul de campion al țării la lupte libere. Tinărul Alexandru Geanță, își satisface în prezent stagiul militar și este membru al secției de lupte a Casei Centrale a Armatei. La 67 kilograme SIMION POPESCU (C.C.A.) va căuta să obțină un loc fruntaș pentru care va avea de înfruntat pe maghiarul Rizmayer. La 73 de kilograme vom avea cel mai tânăr reprezentant. El nu are decât 17 ani și se numește ȘTEFAN TAMPA. Cu prilejul recentei Balcaniade deși a dovedit multă putere de luptă totuși nu a reușit să obțină un rezultat egal cu posibilitățile sale. Acum sperăm că va obține rezultate frumoase. Amintim că în anul 1960 el a fost dublu campion la juniori (clasice și libere). ION POPESCU (C.S.M.-Galați) ne va reprezenta la 79 kilograme iar la 87 kilograme NICOLAE PAVEL (C.C.A.). „Greul“ echipei, NICOLAE MARTINESCU (Dinamo-București) va avea peate cea mai dificilă sarcină deoarece toți cei din categoria sa sînt de o valoare foarte ridicată.

O. BANU

Scrimă

La campionatele mondiale de scrimă ce se desfășoară în orașul Torino au început în zilele probelor de floretă, femeii pe echipe. În primul tur, reprezentativa R. P. Romine alcătuită din Vicol, Orban, Lazăr și Ene a învins cu 12-4 selecționata R. P. Polone. Alte rezultate: U.R.S.S.—Anglia 12-4; Franța—Belgia 10-6; R. P. Ungară—Elveția 15-1; R. F. Germană—Olanda 9-7.

Au luat parte la floretă bărbați s-au calificat pentru semifinale echipele U.R.S.S., R. P. Polone, R. P. Ungară și R. F. Germane. Echipele Franței și Italiei erau dominate până acum această probă au fost eliminate.

„Cupa orașului București“ la ciclism

„Cupa orașului București“ la ciclism, competiție internațională care reunește alergătorii din R. P. Bulgaria, R.S.S. Letonă, R. D. Germană și R. P. Romina, s-a deschis vineri pe velodromul Dinamo în prezența unui numeros public. Prima zi de întreceri a cuprins probe de urmărire 1000 m cu start de pe loc și viteză. La urmărire individuală, pe primul loc s-a clasat Ivar Eiduks (R.S.S. Letonă) ciclist cu un stil energic și foarte bine coordonat. El l-a învins în finală pe Horst Staps (R. D. Germană), acoperind cei 4 km în 5' 11" 5/10. De remarcă că în semifinalele ciclismului german obținuse cel mai bun timp: 5' 10" 3/10. El nu a mai găsit apoi resurse suficiente pentru a recupera acțiunea puternică a ciclismului sovietic. Pentru locurile 3-8 — R. Franz (R.D.G.) cu timpul de 5' 13" 9/10, l-a întrecut pe D. Lașis (R.S.S. Letonă). Marea surpriză a acestei probe a constituit-o eliminarea fostului campion mondial Carlo Simonigh (Italia) care nu a reușit în serii decât 5' 21" 2/10.

Proba de 1000 m cu start de pe loc a fost câștigată de Frank Nicklitzsch (R. D. Germană) cu timpul de 1' 12" 4/10. Pe locurile următoare s-au clasat în ordine: Bodnieks (R.S.S. Letonă) 1' 12" 6/10, J. Deisons (R.S.S. Letonă) 1' 13", Dumitru Stan (R. P. Romina) 1' 13" 4/10, B. Novakov (R. P. Bulgaria) 1' 13" 6/10.

Seriile probei de viteză au ocazional întreceri spectaculoase în care s-au evidențiat din nou cicliștii din R.S.S. Letonă, calificați cu doi alergători în semifinale „Kucinski și Bodnieks. Foarte bună a fost comportarea campionului bulgar N. Prodanov care l-a eliminat pe italianul Feola realizând și cel mai bun timp al zilei: 12" 1/10 (pe ultimii 200 m). Al patrulea semifinalist este italianul Turini. Concursul continuă astăzi după-amiază cu probele de urmărire pe echipe, viteză și semifond.

Foto: AGERPRES

Semnarea unui acord comercial între R.P. Romina și Republica Austria

Vineri la amiază a avut loc, la Ministerul Comerțului, semnarea acordului comercial de lungă durată, pentru perioada 1961—1966, între R. P. Romina și Republica Austria, ca urmare a ratificării de către guvernele celor două țări a textelor și listelor de mărfuri asupra cărora s-a convenit în luna mai a acestui an.

Acordul a fost semnat din partea romină de Gogu Rădulescu, ministrul Comerțului, iar din partea austriacă de Franz Herbatschek, ministrul Austriei la București.

Au fost de față Ana Toma, Mihai Petri și Valentin Steriopol, adjușii ai ministrului Comerțului, funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe și Ministerul Comerțului.

Au asistat membri ai legăției Austriei.

(Agerpres)

MAREA SĂRBĂTOARE A POPORULUI POLONEZ

INIMA INDUSTRIALĂ A POLONIEI

Cocteil oferit de ambasadorul R. P. Polone

Ambasadorul R. P. Polone la București, Janusz Zambrowicz, a oferit vineri un cocteil cu prilejul sărbătorii naționale a Republicii Populare Polone.

Au luat parte tovarășii Emil Bodnăraș, Alexandru Drăghici, Dumitru Coliu, Mihai Dalea, Corneliu Mănescu, ministrul Afacerilor Externe, Bujor Almasan, Ion Cozma, Gogu Rădulescu, Voinea Marinescu, ministru, Grigore Geamănu, secretarul Consiliului de Stat, membri ai C.C. al P.M.R., ai Consiliului de Stat, conducători ai instituțiilor centrale și ai organizațiilor obștești, generali și ofițeri superiori, oameni de știință, artă și cultură, ziaristi.

Au participat șefii ai misiunilor diplomatice acreditate la București și alți membri ai corpului diplomatic.

Cocteilul s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie.

(Agerpres)

Peisajul silezian învăluit în pinza de ceață ce-i accentuează severitatea este copleșitor. E adevărat, imagini sînt mereu aceleași, superind o nesfârșită multiplcare. Totuși uniformitatea tabloului ce se oferă privirii de-a lungul a zeci de kilometri nu-i ostentivă, deoarece proporțiile gigantice ale acestor conglomerat industrial impresionează. Păduri de furnale, decoruri în tonuri închise ale halelor de uzină, stâlpi de înaltă tensiune. Am poposit mai întâi la Katowice iar de acolo am străbătut orașele industriale ce-l înconjoară ca un brâu. Dacă nu ar fi fost tablourile care ici colo să vestească numele orașului în care ne aflăm, mi-ar fi fost cu neputință să-mi dau seama cînd pășeam o așezare spre a trece într-alta. Orașele acestea formează un complex urbanistic nedesprins în care trăiesc peste 1.000.000 de oameni. Trei dintr-o stradă în alta și constăți că te afli într-un oraș nou. De fapt Katowice, Bytom, Zabrze, Gliwice, Chorzow, Sosnowiec și celelalte așezări se întrepătrund ca firele unei țesături. Aceas-

ta este inima industrială a Poloniei. Mine de cărbune, întreprinderi constructoare de mașini, textile, electrotehnice... 92 la sută din cărbunele polonez și 80 la sută din fonta și oțelul produse în țară provin de aci.

Mașinile aleargă pe străzile asfaltate. În jur giganti industriali. Dar sub strada pe care pășim oameni muncesc în adâncuri scormonind măruntălele pământului spre a trimite uzinelor pînă la cea prețioasă. Domnește o forțată

toxică au fost alocată 10.000.000.000 zlofi. Din aceste fonduri se vor construi și la „Bobrek“ noi baterii cocsifere, furnale, etc.

Recitesc însemnările așternute fugăr pe hîrtie. Cifre, date, nume de oameni, impresii care s-au suprapus, învălmășite. În memorie îmi stăruie trăsăturile peisajului silezian. M-a impresionat decorul impunător, dar m-a impresionat la fel de puternic și oamenii pe care s-am cunoscut. N-am discutat mult cu ei. Cîteva cuvinte prin intermediul interpretului. Însă schimbările acestea de cuvinte nu aveau nimic convențional. Inregisram reacții spontane, vii, la întrebările puse, înregistram manifestările în formele cele mai diverse a optimismului, a încrederii în viață.

— Ce-mi propun? — mi-a răspuns repetat întrebarea Lachecki Zdzislaw. Doamne, dată sînt acenic mecanic. Cui rîndu mi deveni muncitor. Măi trînzii poate inginer. Totul depinde de mine. În orice caz nu-mi fac griji pentru ziua de mâine. Vă asigur.

Sînt convins, pretene din Bytom! Am încredere în optimismul tău. Este o părăciică din optimismul pe care-l inspiră și chipurile vesele ale noilor blocuri de locuințe, și respirația spre înalțuri a furnalelor, și cîntecul ce răsună cristalin din școala albă ca un soț curaj aparăția pe porțile de fier ale uzinei: „Uzina se închide. Toți muncitorii sînt concediați“. Așa s-a întimplat în 1874. Așa s-a întimplat și în anii de mai tîrziu. Atunci peste Bytom se așternea cumpăta tragedie a somajului.

Dar toate acestea aparțin acum trecutului. În anii puterii populare oțelăria a cunoscut o continuă dezvoltare. Capacitatea ei a fost mărită pînă la 1.000.000 tone anual. Multe agregate poartă inscripții ce amintesc că au fost fabricate în Uniunea Sovietică. Se cuvine să adăugăm ceea ce reporterul a aflat de la interlocutorii săi. Pentru anii următorii statul a alocat noi sume imense în vederea dezvoltării industriei siderurgice. Numai în voievodatul Ka-

toxică au fost alocată 10.000.000.000 zlofi. Din aceste fonduri se vor construi și la „Bobrek“ noi baterii cocsifere, furnale, etc.

Recitesc însemnările așternute fugăr pe hîrtie. Cifre, date, nume de oameni, impresii care s-au suprapus, învălmășite. În memorie îmi stăruie trăsăturile peisajului silezian. M-a impresionat decorul impunător, dar m-a impresionat la fel de puternic și oamenii pe care s-am cunoscut. N-am discutat mult cu ei. Cîteva cuvinte prin intermediul interpretului. Însă schimbările acestea de cuvinte nu aveau nimic convențional. Inregisram reacții spontane, vii, la întrebările puse, înregistram manifestările în formele cele mai diverse a optimismului, a încrederii în viață.

— Ce-mi propun? — mi-a răspuns repetat întrebarea Lachecki Zdzislaw. Doamne, dată sînt acenic mecanic. Cui rîndu mi deveni muncitor. Măi trînzii poate inginer. Totul depinde de mine. În orice caz nu-mi fac griji pentru ziua de mâine. Vă asigur.

Sînt convins, pretene din Bytom! Am încredere în optimismul tău. Este o părăciică din optimismul pe care-l inspiră și chipurile vesele ale noilor blocuri de locuințe, și respirația spre înalțuri a furnalelor, și cîntecul ce răsună cristalin din școala albă ca un soț curaj aparăția pe porțile de fier ale uzinei: „Uzina se închide. Toți muncitorii sînt concediați“. Așa s-a întimplat în 1874. Așa s-a întimplat și în anii de mai tîrziu. Atunci peste Bytom se așternea cumpăta tragedie a somajului.

Dar toate acestea aparțin acum trecutului. În anii puterii populare oțelăria a cunoscut o continuă dezvoltare. Capacitatea ei a fost mărită pînă la 1.000.000 tone anual. Multe agregate poartă inscripții ce amintesc că au fost fabricate în Uniunea Sovietică. Se cuvine să adăugăm ceea ce reporterul a aflat de la interlocutorii săi. Pentru anii următorii statul a alocat noi sume imense în vederea dezvoltării industriei siderurgice. Numai în voievodatul Ka-

toxică au fost alocată 10.000.000.000 zlofi. Din aceste fonduri se vor construi și la „Bobrek“ noi baterii cocsifere, furnale, etc.

Recitesc însemnările așternute fugăr pe hîrtie. Cifre, date, nume de oameni, impresii care s-au suprapus, învălmășite. În memorie îmi stăruie trăsăturile peisajului silezian. M-a impresionat decorul impunător, dar m-a impresionat la fel de puternic și oamenii pe care s-am cunoscut. N-am discutat mult cu ei. Cîteva cuvinte prin intermediul interpretului. Însă schimbările acestea de cuvinte nu aveau nimic convențional. Inregisram reacții spontane, vii, la întrebările puse, înregistram manifestările în formele cele mai diverse a optimismului, a încrederii în viață.

— Ce-mi propun? — mi-a răspuns repetat întrebarea Lachecki Zdzislaw. Doamne, dată sînt acenic mecanic. Cui rîndu mi deveni muncitor. Măi trînzii poate inginer. Totul depinde de mine. În orice caz nu-mi fac griji pentru ziua de mâine. Vă asigur.

Sînt convins, pretene din Bytom! Am încredere în optimismul tău. Este o părăciică din optimismul pe care-l inspiră și chipurile vesele ale noilor blocuri de locuințe, și respirația spre înalțuri a furnalelor, și cîntecul ce răsună cristalin din școala albă ca un soț curaj aparăția pe porțile de fier ale uzinei: „Uzina se închide. Toți muncitorii sînt concediați“. Așa s-a întimplat în 1874. Așa s-a întimplat și în anii de mai tîrziu. Atunci peste Bytom se așternea cumpăta tragedie a somajului.

Dar toate acestea aparțin acum trecutului. În anii puterii populare oțelăria a cunoscut o continuă dezvoltare. Capacitatea ei a fost mărită pînă la 1.000.000 tone anual. Multe agregate poartă inscripții ce amintesc că au fost fabricate în Uniunea Sovietică. Se cuvine să adăugăm ceea ce reporterul a aflat de la interlocutorii săi. Pentru anii următorii statul a alocat noi sume imense în vederea dezvoltării industriei siderurgice. Numai în voievodatul Ka-

toxică au fost alocată 10.000.000.000 zlofi. Din aceste fonduri se vor construi și la „Bobrek“ noi baterii cocsifere, furnale, etc.

Recitesc însemnările așternute fugăr pe hîrtie. Cifre, date, nume de oameni, impresii care s-au suprapus, învălmășite. În memorie îmi stăruie trăsăturile peisajului silezian. M-a impresionat decorul impunător, dar m-a impresionat la fel de puternic și oamenii pe care s-am cunoscut. N-am discutat mult cu ei. Cîteva cuvinte prin intermediul interpretului. Însă schimbările acestea de cuvinte nu aveau nimic convențional. Inregisram reacții spontane, vii, la întrebările puse, înregistram manifestările în formele cele mai diverse a optimismului, a încrederii în viață.

— Ce-mi propun? — mi-a răspuns repetat întrebarea Lachecki Zdzislaw. Doamne, dată sînt acenic mecanic. Cui rîndu mi deveni muncitor. Măi trînzii poate inginer. Totul depinde de mine. În orice caz nu-mi fac griji pentru ziua de mâine. Vă asigur.

Sînt convins, pretene din Bytom! Am încredere în optimismul tău. Este o părăciică din optimismul pe care-l inspiră și chipurile vesele ale noilor blocuri de locuințe, și respirația spre înalțuri a furnalelor, și cîntecul ce răsună cristalin din școala albă ca un soț curaj aparăția pe porțile de fier ale uzinei: „Uzina se închide. Toți muncitorii sînt concediați“. Așa s-a întimplat în 1874. Așa s-a întimplat și în anii de mai tîrziu. Atunci peste Bytom se așternea cumpăta tragedie a somajului.

Dar toate acestea aparțin acum trecutului. În anii puterii populare oțelăria a cunoscut o continuă dezvoltare. Capacitatea ei a fost mărită pînă la 1.000.000 tone anual. Multe agregate poartă inscripții ce amintesc că au fost fabricate în Uniunea Sovietică. Se cuvine să adăugăm ceea ce reporterul a aflat de la interlocutorii săi. Pentru anii următorii statul a alocat noi sume imense în vederea dezvoltării industriei siderurgice. Numai în voievodatul Ka-

toxică au fost alocată 10.000.000.000 zlofi. Din aceste fonduri se vor construi și la „Bobrek“ noi baterii cocsifere, furnale, etc.

Recitesc însemnările așternute fugăr pe hîrtie. Cifre, date, nume de oameni, impresii care s-au suprapus, învălmășite. În memorie îmi stăruie trăsăturile peisajului silezian. M-a impresionat decorul impunător, dar m-a impresionat la fel de puternic și oamenii pe care s-am cunoscut. N-am discutat mult cu ei. Cîteva cuvinte prin intermediul interpretului. Însă schimbările acestea de cuvinte nu aveau nimic convențional. Inregisram reacții spontane, vii, la întrebările puse, înregistram manifestările în formele cele mai diverse a optimismului, a încrederii în viață.

— Ce-mi propun? — mi-a răspuns repetat întrebarea Lachecki Zdzislaw. Doamne, dată sînt acenic mecanic. Cui rîndu mi deveni muncitor. Măi trînzii poate inginer. Totul depinde de mine. În orice caz nu-mi fac griji pentru ziua de mâine. Vă asigur.

Sînt convins, pretene din Bytom! Am încredere în optimismul tău. Este o părăciică din optimismul pe care-l inspiră și chipurile vesele ale noilor blocuri de locuințe, și respirația spre înalțuri a furnalelor, și cîntecul ce răsună cristalin din școala albă ca un soț curaj aparăția pe porțile de fier ale uzinei: „Uzina se închide. Toți muncitorii sînt concediați“. Așa s-a întimplat în 1874. Așa s-a întimplat și în anii de mai tîrziu. Atunci peste Bytom se așternea cumpăta tragedie a somajului.

Dar toate acestea aparțin acum trecutului. În anii puterii populare oțelăria a cunoscut o continuă dezvoltare. Capacitatea ei a fost mărită pînă la 1.000.000 tone anual. Multe agregate poartă inscripții ce amintesc că au fost fabricate în Uniunea Sovietică. Se cuvine să adăugăm ceea ce reporterul a aflat de la interlocutorii săi. Pentru anii următorii statul a alocat noi sume imense în vederea dezvoltării industriei siderurgice. Numai în voievodatul Ka-

toxică au fost alocată 10.000.000.000 zlofi. Din aceste fonduri se vor construi și la „Bobrek“ noi baterii cocsifere, furnale, etc.

Recitesc însemnările așternute fugăr pe hîrtie. Cifre, date, nume de oameni, impresii care s-au suprapus, învălmășite. În memorie îmi stăruie trăsăturile peisajului silezian. M-a impresionat decorul impunător, dar m-a impresionat la fel de puternic și oamenii pe care s-am cunoscut. N-am discutat mult cu ei. Cîteva cuvinte prin intermediul interpretului. Însă schimbările acestea de cuvinte nu aveau nimic convențional. Inregisram reacții spontane, vii, la întrebările puse, înregistram manifestările în formele cele mai diverse a optimismului, a încrederii în viață.

— Ce-mi propun? — mi-a răspuns repetat întrebarea Lachecki Zdzislaw. Doamne, dată sînt acenic mecanic. Cui rîndu mi deveni muncitor. Măi trînzii poate inginer. Totul depinde de mine. În orice caz nu-mi fac griji pentru ziua de mâine. Vă asigur.

Note de drum

ce răzbată prin zidurile îngrite de fum ale uzinelor.

— La noi forțata nu se stinge niciodată... Silezia munceste fără intrerupere — îmi spunea coșarul Labuska Francisz. Odimioară însă nu de puține ori la Bytom domnea o cumpăta și apăsătoare tăcere. În halele uzinei nu se auzeau decât pașii pașnicilor. Iar un singur cuvînt răscălea ființa oamenilor. Cuvîntul acesta se numea somaj.

Arătîndu-mi un băietandru îmbrăcat în salopetă, Labuska continua:

— Îl vețezi? El nu știe și nici nu va mai ști vreodată ce înseamnă acest cuvînt... Oțelăria „Bobrek“ are o istorie de 105 ani. O istorie frămîntată. Patronii produceau cîtă vreme afacerea rentă. Cînd afacerea mergea prost, un afiș scris de mîină își făcea aparăția pe porțile de fier ale uzinei: „Uzina se închide. Toți muncitorii sînt concediați“. Așa s-a întimplat în 1874. Așa s-a întimplat și în anii de mai tîrziu. Atunci peste Bytom se așternea cumpăta tragedie a somajului.

Dar toate acestea aparțin acum trecutului. În anii puterii populare oțelăria a cunoscut o continuă dezvoltare. Capacitatea ei a fost mărită pînă la 1.000.000 tone anual. Multe agregate poartă inscripții ce amintesc că au fost fabricate în Uniunea Sovietică. Se cuvine să adăugăm ceea ce reporterul a aflat de la interlocutorii săi. Pentru anii următorii statul a alocat noi sume imense în vederea dezvoltării industriei siderurgice. Numai în voievodatul Ka-

toxică au fost alocată 10.000.000.000 zlofi. Din aceste fonduri se vor construi și la „Bobrek“ noi baterii cocsifere, furnale, etc.

Recitesc însemnările așternute fugăr pe hîrtie. Cifre, date, nume de oameni, impresii care s-au suprapus, învălmășite. În memorie îmi stăruie trăsăturile peisajului silezian. M-a impresionat decorul impunător, dar m-a impresionat la fel de puternic și oamenii pe care s-am cunoscut. N-am discutat mult cu ei. Cîteva cuvinte prin intermediul interpretului. Însă schimbările acestea de cuvinte nu aveau nimic convențional. Inregisram reacții spontane, vii, la întrebările puse, înregistram manifestările în formele cele mai diverse a optimismului, a încrederii în viață.

— Ce-mi propun? — mi-a răspuns repetat întrebarea Lachecki Zdzislaw. Doamne, dată sînt acenic mecanic. Cui rîndu mi deveni muncitor. Măi trînzii poate inginer. Totul depinde de mine. În orice caz nu-mi fac griji pentru ziua de mâine. Vă asigur.

Sînt convins, pretene din Bytom! Am încredere în optimismul tău. Este o părăciică din optimismul pe care-l inspiră și chipurile vesele ale noilor blocuri de locuințe, și respirația spre înalțuri a furnalelor, și cîntecul ce răsună cristalin din școala albă ca un soț curaj aparăția pe porțile de fier ale uzinei: „Uzina se închide. Toți muncitorii sînt concediați“. Așa s-a întimplat în 1874. Așa s-a întimplat și în anii de mai tîrziu. Atunci peste Bytom se așternea cumpăta tragedie a somajului.

Dar toate acestea aparțin acum trecutului. În anii puterii populare oțelăria a cunoscut o continuă dezvoltare. Capacitatea ei a fost mărită pînă la 1.000.000 tone anual. Multe agregate poartă inscripții ce amintesc că au fost fabricate în Uniunea Sovietică. Se cuvine să adăugăm ceea ce reporterul a aflat de la interlocutorii săi. Pentru anii următorii statul a alocat noi sume imense în vederea dezvoltării industriei siderurgice. Numai în voievodatul Ka-

toxică au fost alocată 10.000.000.000 zlofi. Din aceste fonduri se vor construi și la „Bobrek“ noi baterii cocsifere, furnale, etc.

Recitesc însemnările așternute fugăr pe hîrtie. Cifre, date, nume de oameni, impresii care s-au suprapus, învălmășite. În memorie îmi stăruie trăsăturile peisajului silezian. M-a impresionat decorul impunător, dar m-a impresionat la fel de puternic și oamenii pe care s-am cunoscut. N-am discutat mult cu ei. Cîteva cuvinte prin intermediul interpretului. Însă schimbările acestea de cuvinte nu aveau nimic convențional. Inregisram reacții spontane, vii, la întrebările puse, înregistram manifestările în formele cele mai diverse a optimismului, a încrederii în viață.

— Ce-mi propun? — mi-a răspuns repetat întrebarea Lachecki Zdzislaw. Doamne, dată sînt acenic mecanic. Cui rîndu mi deveni muncitor. Măi trînzii poate inginer. Totul depinde de mine. În orice caz nu-mi fac griji pentru ziua de mâine. Vă asigur.

Sînt convins, pretene din Bytom! Am încredere în optimismul tău. Este o părăciică din optimismul pe care-l inspiră și chipurile vesele ale noilor blocuri de locuințe, și respirația spre înalțuri a furnalelor, și cîntecul ce răsună cristalin din școala albă ca un soț curaj aparăția pe porțile de fier ale uzinei: „Uzina se închide. Toți muncitorii sînt concediați“. Așa s-a întimplat în 1874. Așa s-a întimplat și în anii de mai tîrziu. Atunci peste Bytom se așternea cumpăta tragedie a somajului.

Dar toate acestea aparțin acum trecutului. În anii puterii populare oțelăria a cunoscut o continuă dezvoltare. Capacitatea ei a fost mărită pînă la 1.000.000 tone anual. Multe agregate poartă inscripții ce amintesc că au fost fabricate în Uniunea Sovietică. Se cuvine să adăugăm ceea ce reporterul a aflat de la interlocutorii săi. Pentru anii următorii statul a alocat noi sume imense în vederea dezvoltării industriei siderurgice. Numai în voievodatul Ka-

toxică au fost alocată 10.000.000.000 zlofi. Din aceste fonduri se vor construi și la „Bobrek“ noi baterii cocsifere, furnale, etc.

Recitesc însemnările așternute fugăr pe hîrtie. Cifre, date, nume de oameni, impresii care s-au suprapus, învălmășite. În memorie îmi stăruie trăsăturile peisajului silezian. M-a impresionat decorul impunător, dar m-a impresionat la fel de puternic și oamenii pe care s-am cunoscut. N-am discutat mult cu ei. Cîteva cuvinte prin intermediul interpretului. Însă schimbările acestea de cuvinte nu aveau nimic convențional. Inregisram reacții spontane, vii, la întrebările puse, înregistram manifestările în formele cele mai diverse a optimismului, a încrederii în viață.

— Ce-mi propun? — mi-a răspuns repetat întrebarea Lachecki Zdzislaw. Doamne, dată sînt acenic mecanic. Cui rîndu mi deveni muncitor. Măi trînzii poate inginer. Totul depinde de mine. În orice caz nu-mi fac griji pentru ziua de mâine. Vă asigur.

Sînt convins, pretene din Bytom! Am încredere în optimismul tău. Este o părăciică din optimismul pe care-l inspiră și chipurile vesele ale noilor blocuri de locuințe, și respirația spre înalțuri a furnalelor, și cîntecul ce răsună cristalin din școala albă ca un soț curaj aparăția pe porțile de fier ale uzinei: „Uzina se închide. Toți muncitorii sînt concediați“. Așa s-a întimplat în 1874. Așa s-a întimplat și în anii de mai tîrziu. Atunci peste Bytom se așternea cumpăta tragedie a somajului.

Dar toate acestea aparțin acum trecutului. În anii puterii populare oțelăria a cunoscut o continuă dezvoltare. Capacitatea ei a fost mărită pînă la 1.000.000 tone anual. Multe agregate poartă inscripții ce amintesc că au fost fabricate în Uniunea Sovietică. Se cuvine să adăugăm ceea ce reporterul a aflat de la interlocutorii săi. Pentru anii următorii statul a alocat noi sume imense în vederea dezvoltării industriei siderurgice. Numai în voievodatul Ka-

toxică au fost alocată 10.000.000.000 zlofi. Din aceste fonduri se vor construi și la „Bobrek“ noi baterii cocsifere, furnale, etc.

Recitesc însemnările așternute fugăr pe hîrtie. Cifre, date, nume de oameni, impresii care s-au suprapus, învălmășite. În memorie îmi stăruie trăsăturile peisajului silezian. M-a impresionat decorul impunător, dar m-a impresionat la fel de puternic și oamenii pe care s-am cunoscut. N-am discutat mult cu ei. Cîteva cuvinte prin intermediul interpretului. Însă schimbările acestea de cuvinte nu aveau nimic convențional. Inregisram reacții spontane, vii, la întrebările puse, înregistram manifestările în formele cele mai diverse a optimismului, a încrederii în viață.

— Ce-mi propun? — mi-a răspuns repetat întrebarea Lachecki Zdzislaw. Doamne, dată sînt acenic mecanic. Cui rîndu mi deveni muncitor. Măi trînzii poate inginer. Totul depinde de mine. În orice caz nu-mi fac griji pentru ziua de mâine. Vă asigur.

Sînt convins, pretene din Bytom! Am încredere în optimismul tău. Este o părăciică din optimismul pe care-l inspiră și chipurile vesele ale noilor blocuri de locuințe, și respirația spre înalțuri a furnalelor, și cîntecul ce răsună cristalin din școala albă ca un soț curaj aparăția pe porțile de fier ale uzinei: „Uzina se închide. Toți muncitorii sînt concediați“. Așa s-a întimplat în 1874. Așa s-a întimplat și în anii de mai tîrziu. Atunci peste Bytom se așternea cumpăta tragedie a somajului.

Dar toate acestea aparțin acum trecutului. În anii puterii populare oțelăria a cunoscut o continuă dezvoltare. Capacitatea ei a fost mărită pînă la 1.000.000 tone anual. Multe agregate poartă inscripții ce amintesc că au fost fabricate în Uniunea Sovietică. Se cuvine să adăugăm ceea ce reporterul a aflat de la interlocutorii săi. Pentru

VĂ AȘTEPTĂM LA FORUM!

Articol special pentru „Scinteia tineretului”

Tineretul zilelor noastre, indiferent de convingerile sale politice, indiferent de continentul pe care trăiește este preocupat de viitorul lumii pentru că este interesat în acest viitor. Tineretul și-a apărut un rol însemnat în viața societății, în multe țări reprezentanții tineretului se află în posturi importante de stat, rezolvă probleme de importanță națională și internațională. Diferitele evenimente din ultimii ani au confirmat o dată în plus că tinerii și tinerele din întreaga lume se străduiesc să fie în primele rânduri ale luptelor pentru pace și progres și au demonstrat dorința lor fierbinte de a cuceri pacea. Se dăruiesc ca un castel din cărți de joc mai mult inventat de partizanii „războiului rece” decât „generația pierdută”, despre „generația fără ideal”. Zeci și sute de mii de tineri ridică steagul luptei pentru pace și progres, al libertății și democrației.

În ultimii ani au avut loc numeroase întâlniri ale tineretului, seminarii, schimburi de delegații, festivaluri internaționale. Aceste întâlniri au ajutat tineretul lumii să înțeleagă că există probleme care sînt la fel de importante pentru tinerii și tinerele din toate țările lumii. Probabil că în prezent se găsește o multă greutate tinerii sau tinerele care să se alieze în rezolvarea problemelor asigurării păcii pe pământ, ale coexistenței pașnice, dezarmării, luptei împotriva colonialismului, care să trateze cu indiferență problemele drepturilor economice și lichidării inoponibilei unor țări.

Tineretul sovietic a propus organizarea Forumului Mondial al Tineretului. Sarcina Forumului este să discute cele mai arzătoare probleme ale contemporaneității, să găsească în timpul lucrărilor

de L. Karpinski
secretar al Comitetului
Central al Comsomolului

o bază comună pentru colaborarea tinerilor din diferite țări și, totodată, să demonteze acele forțe care împiedică întâlnirea păcii, lichidarea deplină a colonialismului, care împiedică progresul omenirii.

În momentul de față este lămurit că ideea convocării Forumului a învins și că Forumul se bucură de un interes foarte mare din partea tineretului lumii întregi, că Forumul va fi o întâlnire foarte importantă și deosebită de reprezentativă. Partizanii „războiului rece” au pus în acțiune numeroase mijloace specifice lor — provocări, elevații antisovietice. O serie de organizații de tineret din unele țări, înainte de toate din Statele Unite ale Americii, au renunțat brusc de a participa la Forum fără a-și fundamenta poziția. Dușmanii Forumului nu vor să înțeleagă deloc că prin toate acestea își fac un rău lor înșiși, pentru că se află în cărăușul acestei mari întâlniri internaționale unde va exista posibilitatea unui schimb deschis de vederi, unde se vor exprima cele mai diferite idealuri și cele mai diferite atitudini

față de problemele contemporaneității. Tineretul sovietic împreună cu tineretul din zeci de țări ale lumii participă activ la pregătirea Forumului.

Moscova așteaptă oaspeții dragi, pe delegații Forumului. Printre ei vom soluția cu multă căldură și pe prietenii noștri dragi, pe reprezentanții tineretului din Republica Populară Română, participanți activi la construirea socialismului. Tinerii și tinerele din Uniunea Sovietică urmăresc cu mult interes și atenție realizările minunate ale tineretului român care luptă pentru trădărea în viața a hotărârilor celui de al III-lea Congres al P.M.R. Noi prețuim de asemenea aportul tineretului român la înfrângerea cauzei păcii și colaborării internaționale a tinereții precum și sprijinul acordat Forumului. În rândurile strinse ale țării noastre socialismului noi mergem cu încredere spre țelul nostru comun.

Avem multe sarcini importante și încă din cele mai principale este asigurarea unei păci trinitice pe pământ. De aceea, ne adresăm cu un apel către tineretul întregii lumii, „Să ne întâlnim în jurul mesei rotunde toți cei cărora ne este dragă tinerețea, cei cărora ne este drag viitorul nostru”.

Moscova, 21 iulie 1961 (prin telefon).

DE PESTE HOTARE

Situația din Bizerta continuă să se agraveze

• Trupele franceze atacă populația tunisiană • Guvernul francez refuză să înceapă tratativele • Țările arabe sprijină lupta poporului tunisian • Ședința Consiliului de Securitate

TUNIS 21 (Agerpres). — Sub titlul „Situația în Bizerta la ora 15”, agenția Tunis Afrique Presse anunță în după-amiaza zilei de 21 iulie că „orașul Bizerta continuă să fie supus bombardamentului de artilerie”.

La Bizerta au început luptele de stradă. Agenția TAP anunță că parașutiști francezi sprijiniți de tancuri au pătruns pe străzile Bizertei. Numărul morților și al răniților crește continuu, printre aceștia se află numeroși civili, inclusiv femei și copii. Infanteriștii tunisieni au ridicat baricade în jurul reședinței guvernatorului în partea centrală a orașului. La luptele care au loc în prezent în Bizerta participă numeroși voluntari sosiți din toate regiunile țării. Numărul lor se ridică în prezent la aproape 15.000 de oameni.

Tot la 21 iulie o coloană franceză alcătuită din 30 tancuri și automobile blindate și artileriei și aviației, a început o ofensivă asupra pozițiilor tunisiene din partea de sud a țării. Satul Bordj Karquiet a fost distrus aproape în întregime de rachete. Există un mare număr de morți și răniți în rândul populației civile.

Departamentul Ocrotirii Sănătății al Tunisiei a trimis o telegramă Comitetului Internațional al Crucii Roșii în

care protestează împotriva încălcării convenției de la Geneva de către Franța. „Trupele franceze, dotate cu tancuri și mitraliere, au deschis focul împotriva populației civile”, se spune în telegramă. „Ele au oprit aprovizionarea cu apă potabilă a orașului Bizerta, ceea ce prezintă un mare pericol pentru izbucnirea de epidemii”.

Luând cuvîntul la 21 iulie la postul de radio, a declarat șeful Biroului de Presă al guvernului tunisian că guvernul tunisian a hotărât să accepte voluntari din țările frățești și prietene care doresc să ajute poporul tunisian în lupta sa.

TUNIS 21 (Agerpres). — La 20 iulie Biroul Politic al Partidului Comunist din Tunisia a dat publicității următoarea declarație: „Trupele franceze care se află în mod arbitrar pe teritoriul nostru au deschis focul la Bizerta. Împreună cu întregul popor tunisian, Partidul Comunist din Tunisia își exprimă indignarea față de agresiunea dezlănțuită de trupele franceze la Bizerta. El dă asigurări că va sprijini pe deplin lupta pentru evacuarea teritoriului național, precum și prezentarea acestei probleme spre examinarea Consiliului de Securitate. Toți comunistii trebuie să fie gata să ia parte la luptă”.

CAIRO 21 (Agerpres). — Țările arabe sprijină lupta dreaptă a poporului tunisian împotriva agresiunii franceze. La 20 iulie, reprezentanții a 10 state arabe care participă la sesiunea Consiliului Ligii arabe a adoptat următoarea rezoluție: „Consiliul Ligii arabe condamnă cu putere agresiunea imperialistă franceză împotriva poporului arab frăteț. al Tunisiei. Liga exprimă sprijinul și deplin pentru Tunisia în lupta ei împotriva imperialismului francez și susține eforturile Tunisiei pentru eliberarea țării de forțele imperialiste franceze”.

PARIS 21 (Agerpres). — Biroul Politic al Partidului Comunist Francez a dat publicității o declarație în legătură cu intervenția franceză în Tunisia. În declarație se spune printre altele:

„Este necesar să se curme intervenția militară de la Bizerta, să se înceapă tratative cu guvernul tunisian, respectîndu-se suveranitatea lui.”

PARIS 21 (Agerpres). — Couve de Murville, ministrul Afacerilor Externe al Franței, a prezentat la 20 iulie în fața Adunării Naționale o expunere cu privire la politica externă a guvernului.

Referindu-se la cererea Tunisiei ca Franța să lichideze baza ei militară de la Bizerta, Couve de Murville a proferat amenințări la adresa poporului tunisian, declarînd că Franța va lua contramăsuri. În același timp, el a declarat că guvernul francez refuză să înceapă tratative cu guvernul tunisian.

LONDRA 21 (Agerpres). — Guvernul Angliei a cerut Franței și Tunisiei să înceteze operațiunile militare în regiunea Bizerta. Lordul Home, ministrul Afacerilor Externe al Angliei a primit la 21 iulie la Londra pe ambasadorul Franței și i-a remis un mesaj adresat președintelui de Gaulle. Un mesaj similar a fost remis la 21 iulie și ambasadorului Tunisiei pentru a fi transmis președintelui Burghiba.

Ziarul „Evening Standard” subliniază că Anglia nu-și propune serviciile ca medietate intrucît „o asemenea acțiune ar putea ușura jigni pe de Gaulle”. Ziarul explică această atitudine a guvernului englez prin faptul că cererile guvernamentale se tem că incidentul din regiunea Bizerta să nu contribuie la „înstrămurarea opiniei publice din Africa tocmai acum cînd puterile occidentale își caută prietenii oriunde i-ar putea găsi, pentru a-și asigura sprijinul lor diplomatic”.

NEW YORK 21 (Agerpres). La 21 iulie, ora 19,07 gmt, Consiliul de Securitate al O.N.U. s-a întrunit pentru a examina plîngerea Tunisiei cu privire la agresiunea franceză împotriva acestei țări. Reprezentantul Tunisiei — țară care nu este membră a Consiliului de Securitate — a fost de asemenea invitat la masa consiliului.

Lucrările conferinței de la Geneva în problema laotiană

GENEVA 21 (Agerpres). — În ședința restrînsă din 20 iulie a conferinței pentru reglementarea problemei laotiene au fost incluse pe ordinea de zi a conferinței următoarele probleme:

1. Forma documentelor.
2. Preambulul declarației (declarațiilor) cu privire la neutralitatea Laosului.
3. Obligații comune cu privire la recunoașterea și respectarea unității, suveranității, independenței și neutralității Laosului.

După cum s-a aflat, participanții la conferință au discutat prima problemă și au hotărât să amîne examinarea ei pînă la cunoașterea părerii guvernului de coaliție al Laosului.

G. M. Pușkin, care prezida ședința, a prezentat următoarea propunere după examinarea acestei probleme: Să fie amînată pînă la cunoașterea părerii guvernului de coaliție al Laosului rezolvarea problemei sub ce formă va adopta conferința declarația cu privire la neutralitatea Laosului.
După adoptarea acestei hotărîri ședința și-a încheiat lucrările.

Cercurile guvernante de la Washington pe un drum primejdios...

WASHINGTON 21 (Agerpres). — Noi acțiuni ale guvernului american vin să confirme că cercurile guvernante de la Washington nu doresc să rezolve pe cale pașnică, prin tratative, problema germană, ci continuă să meargă pe calea primejdioasă a amenințărilor de război și a pregătirilor militare demonstrative.

La 20 iulie la Washington a avut loc o nouă ședință a Consiliului național de securitate. După cum anunță agenția Associated Press, tot la 20 iulie, Statele Unite au început consultări urgente cu aliații lor în legătură cu hotărîrea lui Kennedy de a spori potențialul de război al aliaților.

Intr-un articol publicat de ziarul „Wall Street Journal” se arată că în cercurile guvernante din S.U.A. „se bucură de popularitate ideea intensificării pregătirilor, nu numai în vederea unor complicații legate de Berlin, ci în vederea unor complicații mondiale”. În felul acesta, scrie ziarul, Statele Unite vor putea „pro-

mova o politică mai rigidă în întreaga lume, nu numai în Europa”.

În timp ce la Casa Albă se țin lanț ședințele în cadrul cărora sînt elaborate planurile de intensificare a pregătirilor militare ale Statelor Unite și ale aliaților lor din blocul nord-atlantic agresiv, în timp ce comentatorul diplomatic al agenției Associated Press, Hightower, de pildă, anunță că președintele Kennedy, în urma consultărilor cu principalii săi consilieri, a adoptat „hotărîri definitive” cu privire la noi măsuri militare, în fața clădirii Casei Albe americane sîmți organizază zilnic pichete pentru pace, pentru interzicerea experiențelor cu arma nucleară și a producției de arme biologice.

Dintr-o anchetă organizată de revista „Newsweek” în cele 50 de state ale S.U.A. reiese, de asemenea, că oamenii simpli nu numai din Washington ci din întreaga Americă doresc din inimă să nu fie război, să se rezolve impasul pe calea tratativelor.

Stare excepțională la Teheran

TEHERAN 21 (Agerpres). — După cum anunță agenția Reuter, guvernul iranian a proclamat vineri stare excepțională la Teheran și a arestat pe toți conducătorii partidului de opoziție — Frontul național.

Pretextul acestor măsuri l-a constituit organizarea la 21 iulie, de către Frontul național — în pofida interdicției guvernului — a unei mari demonstrații populare.

Pe stadionul din Teheran urma să aibă loc un miting de protest împotriva politicii premierului Amiri însă guvernul a împiedicat cu forța organizarea lui. Detașamente

ale armatei, întărite cu tancuri, care blindate și mitraliere, au ocupat poziții pe străzile care duc spre stadion avînd ordinul să deschidă focul împotriva oricărei persoane care va încerca să pătrundă pe stadion.

Această demonstrație a fost organizată de Frontul național — în pofida interdicției guvernului — a unei mari demonstrații populare. Pe stadionul din Teheran urma să aibă loc un miting de protest împotriva politicii premierului Amiri însă guvernul a împiedicat cu forța organizarea lui. Detașamente

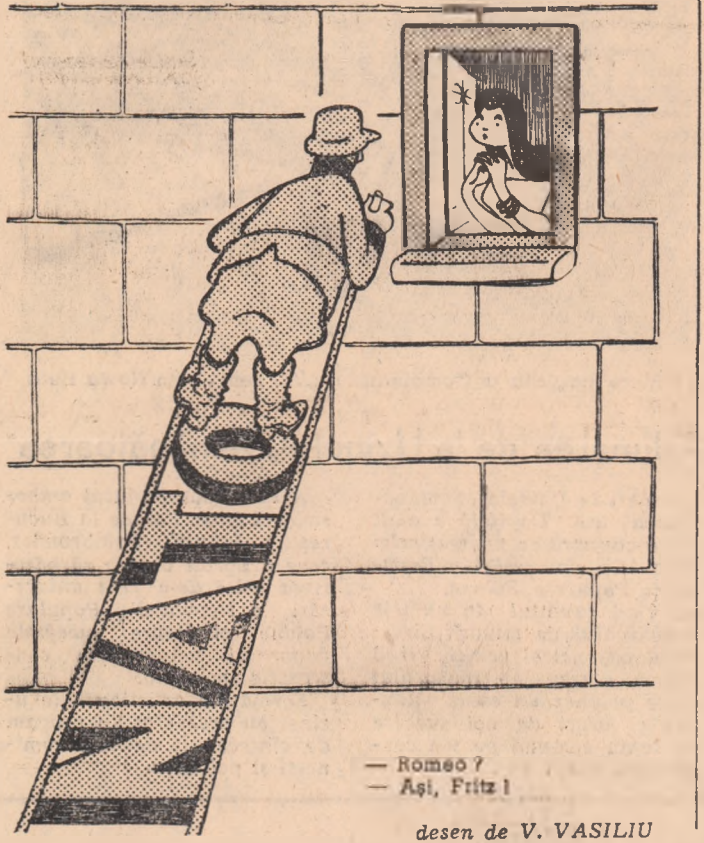
Pe scur Pe scur Pe scur

NEW YORK. — La 21 iulie, de la Cape Canaveral a fost lansată o rachetă „Redstone” în a cărei cabină se afla cosmonautul Virgil Grisson. Racheta l-a ridicat pe cosmonaut la o altitudine de 118 mii (188,8 km).
După cum transmit agențiile de presă, cosmonautul a aterizat în Oceanul Atlantic, la o distanță de aproximativ 305 mii (488 km) de locul lansării.
Cabina în care se afla Grisson și la bordul căreia erau aparatele științifice pentru înregistrarea datelor experienței, s-a scufundat în Oceanul Atlantic, însă pilotul a fost salvat de un elicopter.

OSLO. — Fără a da nici o explicație, autoritățile norvegiene au refuzat să acorde lui A. Marslev, Erou al Uniunii Sovietice, viza de intrare în Norvegia, unde a fost invitat de Asociația veteranilor norvegieni ai mișcării de rezistență împotriva cotropitorilor hitleriști.

WASHINGTON. — La 20 iulie Douglas Dillon, ministrul de Finanțe, și David Bell, directorul bugetului federal al S.U.A., au anunțat într-o declarație comună că deficitul bugetar al Statelor Unite în cursul ultimelor 12 luni s-a ridicat la 3.900.000.000 dolari.

Militarii ai Bundeswehrului vor fi instruiți la bazele din Marea Britanie, puse la dispoziția celor de la Bonn, de către Anglia

— Rome, F. F. F. I
— Aspi, Fritz I
desen de V. VASILIU

NĂDEJDILE ȘI CHINURILE SPANIEI

Publicăm în continuare însemnările despre Spania ale ziaristului francez Pierre Gamarra. Prima parte a reportajului a apărut în nr. 3789 al ziarului nostru.

A doua zi am plecat în satul Fuente-Vaqueros — patria poetului Garcia Frederico Lorca, asasinat în 1936.

Tramvaiul, trepidînd, parcurge șesul Andaluziei. Înaintea de a ajunge la plața prăfuită, înconjurată de case albe, el se oprește în cinci sau șase sate. Aproape toți pasagerii sînt muncitori agricoli. Ei sînt îmbrăcați extrem de săracioși, sînt glabi și arși de soare. Întru în vorbă cu ei. Mereu acești: pămîntul este bogat, iar muncitorii săraci. Sesul fertil rodește pîine, măsline, vin, iar muncitorii mîncîncă o dată pe zi.

— Casa lui Lorca? Frederico — poetul? Prima stradă la dreapta.

Este o casă țărănească, cu un singur cat. Ea nu s-a schimbat. Fete din vecini îmi povestesc despre scrisori, pe care le primesc din toate colțurile lumii, scrisori care conțin întrebări despre copilăria poetului. Ele povestesc, iar eu mă gîndesc la ale mele. Lorca, care și-a iubit poporul și poezia, a fost asasinat undeva aici, în acest sat. Și-mi revînie în minte cuvintele spuse de el cu peste un sfert de veac în urmă:

„În această lume am fost și voi fi întotdeauna de partea celor săraci. Voi fi întotdeauna de partea aceluia care nu

au nimic și cărora li se refuză chiar dreptul de a stăpîni în pace acest nimic”.

Ce înseamnă ciobolas?

Cînd am pîșit pe străzile Sevillei, amurgul învăluise deja orașul. Către intrarea în catedrală și turnul Girald, care se ridică deasupra catedralei la înălțimea de 100 metri. În imediata apropiere se află La calle de la Siervas — un pasaj de mare circulație, cu multe prăvălii și cafele cochete. Pe această stradă se află cîndva închisoarea în care Cervantes l-a conceput pe Don Quixote.

— Intru într-o tavernă. Puțini clienți — cinci-șase oameni. Privesc minile lor — muncitori, și un domn cu o cravată la gît, probabil un funcționar. Abia am apucat să deschid gura și și-au dat imediat seama că sînt străin.

— V-ați urcat deja pe turnul Girald? — mă întreabă vecinul de teighe.

— Încă nu, miine...

— Vi se oferă o privești minunată asupra Sevillei.

— Un oraș frumos, mare...

— Omul cu cravata intervine în discuție:

— Mare, adevărat. Frumos — depinde cum îl privești. La Sevilla îți vezi două laturi. Una o veți vedea ca turist: cartierele luxoase ale nobililor, situate în jurul catedralei.

A doua latură, poate că nici nu o veți vedea: este ciobolas...

— Ce înseamnă ciobolas?

— Ciobolas — răspunde el — sînt cociobale jalnice. Fără apă, fără gaze, desori fără electricitate. Nici un fel de confort. Sevilla este înconjurată

de asemenea cartiere. Această este situația și la Cordoba și la Madrid...

În aceeași zi am vizitat și ciobolas din Sevilla. Mii de cociobale îngrozitoare, mai respingătoare decît se poate povesti despre ele, mai groaznice decît ați putea să vă imaginați. Cociobale, cu o înălțime mai mică de doi metri, sînt înghesbate din scinduri, tablă, carton, cirpe. Ele sînt construite pe locuri de depozitare a gunoalelor și între gropile de gunoi.

Prin ușă deschise, prin ferestre minusculă — iar acestea din urmă nu există întotdeauna — văd lăzi, taburete, veselă așezată direct pe podea.

Acesta nu este un cartier al vagabonzilor, nu o adunătură de lepădături ale societății. În ciobolas trăiesc oameni ai muncii — muncitori, proletați. Aici înțelnești zidari, taxatori de tramvaie, muncitori din fabricile de faianță din Sevilla. Ei luptă din răsuțeri, în viziunile lor, împotriva murdăriei, spală îmbrăcămintea. Își spală copiii, se spală ei înșiși, își procură cu greu apă — o cumpără ca și pîinea.

Toate aceste cociobale au o „adresă”. Pe fațada fiecăreia din ele este înscris, cu vopsea neagră, un număr mare. Aceasta este, probabil necesar, pentru comoditatea polițiștilor. În Spania, mizeria este numerotată!

Pentru a nu te confunda în noroi trebuie să mergi de-a lungul pereților. Uneori, suviol, care curge între case, dispare dintr-odată și atunci poți trece strada. Apare vînzătorul de apă cu un butoi de fier pe care-l duce un împăgar. Femeile îi alegă în întămpinare cu ulcioare, găleți, cutii vechi de conserve. Al alt vînzător schimbă îmbrăcămintea ruptă pe veselă ieftină. Să nu

credeți că acesta este un cartier cu 120.000 de vînzători de haine vechi. Nu, ciobolas constituie un oraș în care trăiesc oameni care au sute de profesii utile. Acești oameni luptă zi de zi pentru a se spăla, pentru a-și spăla hainele, pentru a-și procura ceva de-a gîrii. Se întîmplă că cei săraci pleacă să caute un cîștig în spitalele Sevillei. Acolo își vind single. Un gram de sînge — o pesetă.

Săracii Cordobei

Să trăiești și fierbinte este aerul Cordobei. Ca miera toată el invăluie pietrele venerabile ale moscheii, cunoscută în întreaga lume prin măreția ei și prin felul cum s-a menținut.

„In curtea vechii moschee din Cordoba, am întîlnit un grup de țărani care au venit în oraș în căutare de lucru. Doi dintre ei — după cum am înțeles — au fost convinși că vor găsi de lucru ca muncitori necalificați pe un șantier. Ceilalți nu nutreau nimic decît speranțe vagi.”

— La Cordoba, sub pod, curge multă amărăciune! Aceasta este o zicală, senior, și ea spune mult adevăr.

— Cit cîștigă un muncitor agricol?

— Spuneți 33 pesete pe zi, în medie. Femeile cîștigă mai puțin.

— Ce mîncîncă muncitorii?

— Cu ce ne-am putea hrăni din acest cîștig? Două scrumbii și o bucată de pîine. Iar seara moi pîinea în ulei. Muncitorul nu-și poate fierbe o supă, el este mereu flămînd...

— Nu mă refer la șomeri. Ați văzut șomerii?

— Da, i-am văzut. În oraș și în sate. Ei stau, încovaliți,

în pragul ușilor colibelor lor sau așteaptă în fața cafenelelor. Dacă nu ști cine sînt ei, îi poți lua drept leșei, pierdevară. „Trîndăvia fermecătoare a sudului”.

— Trebuie totuși să mîncîncă ceva și oamenii merg la băcan, cer să li se dea pe credit. Se întînd în datorii. Nu știu cum să se descurce. Caută un cîștig numai că să se achite de datorii. Rămîn mereu fără un ban. Nu au altă scăpare decît să plece. Părăsesc țările arabe să găsească, pentru a pleca în „ciobolas”-urile din orașe.

Se împacă oare oamenii cu acest regim al foametei și celei mai crunte nedreptăți? Aceasta a fost întrebarea care-mi ardea pe buze, și am pus-o.

— Nu, senior, ei nu se împacă. Inchisorile și secțiile poliției sînt pline pînă la refuz. În ultimul timp nemulțumirea a izbucnit deseori în mod deschis. Muncitorii agricoli au venit în ferme pentru a se angaja la muncă. Li s-a oferit o plată mizeră. Atunci au plecat. Stăpînii au înștințat autoritățile. În sate au fost trimise unități militare. Au fost prinși aproximativ 3000 de oameni. Ei au fost expediți în închisorile din orașe. Iar atunci cînd s-au întors în satele lor, țărani i-au primit cu onoare. Micii proprietari, proprietarii băcăniilor și birturilor sînt de partea noastră. Dacă muncitorul nu are bani, el nu va cumpăra nimic. Atunci cînd Franco vine la Sevilla pretîndînd în calea sa apar manifeste și inscripții care cer eliberarea deținuților.

„Moarte intelectualilor”

renul înaintează încet. Vecinul meu, zîmbind, se înclină spre mine.

— Eriști! Mori de vînt. Ele tot mai dau din aripi. Ați citit „Quijote”?

— O femeie din Sevilla care săt alături intervine în discuție:

Ită cum sînt nevoiți să trăiască nenumărați oameni ai muncii pe malurile Guadalquivirului.

— Războiul, senior. Războiul ne-a adus multe nenorociri. Nu există familie care să nu le cunoască...

— Soțul meu — spune soția vecinului meu — lucrează în mare mister. El are un salariu nu dintre cele mai mici. Și totuși nu putem s-o scoatem la capăt.

— Cînd creștii ziarele, totul merge minunat! — exclamă femeia din Sevilla.

Funcționarul de minister mă apucă de mină și-mi șoptește:

— În ceea ce privește numărul analfabților, sîntem prima țară din Europa. — Știi cifre învătătorii lipsesc?

— Cîți?

— 58.000! Pot să vă fac un calcul. În prezent lipsesc 13.000. Dar există 800.000 de copii între 6—12 ani care nu merg la școală. Pentru ei va fi nevoie de 20.000 învățători. Aproximativ un milion de copii între 12—14 ani nu frecventează școala. Pentru ei sînt necesari aproximativ 25.000 învățători. În total: lipsesc 58.000!

— Sînt catolică — spune vecina mea din Sevilla. Nu m-am ocupat nici o dată de politică și nu vreau să mă amestec. Totuși trebuie să spun că țara noastră nu este liberă.

Ziarul nostru scriu numai despre luptele cu tauri și despre fotbal.

Citadela morții

A m pîrșit Madridul, trecînd pînă peste micul rîu; Mansanares. Drumul duce la Escorial.

„Acest panteon al falanșistilor a fost construit în anii 1940—1941, atunci cînd Spania se zbătea în cea mai mare nevoie. Oamenii săpau șosele, distrugeau prin explozii minunata peisaj pentru a ridica acest monument. Monumentul este construit din piatră și fier, credincioși, că este o creație a diavolului.”

Printre oamenii flămînzi și zdrențuiți, care înaintau în munte, au fost deținuți politici.

Cînd stăteam la poalele crucii, mă gîndeam la un singur lucru: la închisorile Spaniei, la oamenii care zac în ele de 10, 15, 20, 30 ani. M-am gîndit la copiii născuți în închisori, la cei care au orbit în temniță, despre filii care n-au auzit ultimul oftat al mamei.

În închisoarea din Burgos

există oameni condamnați la 60 de ani, la 50, la 30, la 20... În închisorile Spaniei există oameni lipsiți de lumină și aer, epuizați sufletește și fizic, dezechilibrați și insuportabile.

— ntotro merge Spania? Ce vrea acest popor? Ce va face el și ce se va întîmpla cu el? Pentru nu

știu a cita oară îmi pun aceste întrebări. Acum pot răspunde la ele.

Regimul franchist pirie din toate încheieturile. Acest lucru se simte perfect aici. Vorbesc nu numai despre manifestele care se difuzează pe străzi și în universități, despre afișele lipite de ziduri, despre lupta fătășă împotriva patronilor, polițiștilor și tennicilor lor. Vorbesc despre rezistența care a pătruns în adîncul sufletului celor mai buni reprezentanți ai acestui popor.

Miscarea democratică se întărește. Nu risc să fac previziuni, totuși mi-am dat seama că acest popor se unește tot mai mult. Întorcînd-mă de acolo mă gîndesc la puterea țărilor socialiste și-mi imaginez ce entuziasm a stîrnit victoria lui Iuri Gagarin printre țărani din Andaluzia și mînceri din Asturia.

Am vizitat Spania nu ca un turist și aceasta m-a împiedicat, probabil, să gust din plin frumusețile pămîntului ei, pentru că am văzut nenorocirii și suferințele poporului. Am pîrșit însă Spania fără mîhnire, convins de victoria ei.